

แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐ
ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
APPROACHES FOR ACADEMIC ADMINISTRATION OF PRIMARY SCHOOLS
ACCORDING TO THE CONCEPT OF PUBLIC-PRIVATE PARTNERSHIP
TO DEVELOP STUDENT QUALITY

ภูสุตา ภูเงิน¹ นันทรัตน์ เจริญกุล²
Poosuda Poongoen¹ Nantarat Charoenkul²

^{1,2}สาขาบริหารการศึกษา ภาควิชานโยบายและการเป็นผู้นำทางการศึกษา
คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

^{1,2}Educational Program in Educational Management
Department of Educational Policy, Management, and Leadership
Faculty of Education, Chulalongkorn University

*Corresponding Author, e-mail: poosuda.poon@gmail.com

Received: July 20, 2018; Revised: January 21, 2019; Accepted: February 26, 2019

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน 2) นำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีประชากรจำนวน 110 โรงเรียน ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การจัดลำดับความต้องการจำเป็น (PNI_{Modified}) และการวิเคราะห์เชิงเนื้อหา

ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก

และมากที่สุดตามลำดับ โดยเรียงลำดับค่าความต้องการจำเป็นสูงที่สุดถึงต่ำที่สุด คือ การพัฒนาหลักสูตร และคู่มือการจัดการเรียนการสอน การวัดและประเมินผล การจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงการสอน การประสานความร่วมมือกับชุมชน การใช้เทคโนโลยีการศึกษา และการนิเทศการศึกษา 2) แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มี 6 แนวทาง และ 34 วิธีดำเนินการ

คำสำคัญ : การบริหารวิชาการ ประชารัฐ การพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

Abstract

The objectives of this study were: 1) to study the actual state and the desirable state of academic administration of primary schools according to the concept of public-private partnership to develop student quality; and 2) to propose approaches for academic administration of primary schools. The population of this study consisted of 110 schools while respondents were directors or acting directors. The research instrument was a 5-level rating-scaled questionnaire and structured interviews. The data were analyzed by frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, PNI_{Modified} and content analysis.

The research results were as follows. The actual state and the desirable state of academic administration of primary schools according to the concept of public-private partnership to develop student quality were, overall, at a high level 2) and the highest level, respectively. The findings revealed that the first priority need was curriculum and teaching manual development, followed by assessment and evaluation, instructional management and improvement, community relations and partnerships, IT application, and educational supervision, respectively. Approaches for academic administration of primary schools according to the concept of public-private partnership to develop student quality included 6 approaches and 34 procedures.

Keywords: Academic Administration, Public-private Partnership, Develop Student Quality

บทนำ

ท่ามกลางการเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งในด้านเศรษฐกิจและสังคม ทำให้แต่ละประเทศมุ่งให้ความสำคัญในการพัฒนาศักยภาพมนุษย์ให้มีคุณภาพ อันจะส่งผลให้แต่ละประเทศต้องพัฒนาตนเองเพื่อให้เท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น เกิดเสถียรภาพและประโยชน์สุขแก่คนในประเทศ แต่ภาครัฐเพียงอย่างเดียวไม่สามารถจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและเท่าทันการเปลี่ยนแปลงได้ ดังนั้นจะต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ด้วยเหตุนี้กระทรวงศึกษาธิการในฐานะหน่วยงานหลักที่รับผิดชอบเรื่องการศึกษาของประเทศ เล็งเห็นถึงประโยชน์ของความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคม ในการเข้ามามีส่วนร่วมสนับสนุนการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพ จึงมอบหมายให้สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) จัดทำโครงการโรงเรียนประชารัฐ ซึ่งเป็นโรงเรียนตามแนวคิดสานพลังประชารัฐและจัดทำบันทึกข้อตกลงสานพลังประชารัฐด้านการศึกษาขั้นพื้นฐานและการพัฒนาผู้นำ เพื่อร่วมขับเคลื่อนและยกระดับการศึกษาให้เกิดผลสัมฤทธิ์ที่มีส่วนสำคัญในการสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่จะรองรับพลวัตในศตวรรษที่ 21 อันจะก่อให้เกิดความเข้มแข็งด้านเศรษฐกิจและสังคมอย่างยั่งยืน โดยมีวัตถุประสงค์ 5 ประการ ได้แก่ 1) พัฒนาและยกระดับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน รวมถึงการพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาให้มีคุณลักษณะและสมรรถนะความเป็นผู้นำในการบริหารสถานศึกษา ทั้งด้านคุณธรรม จริยธรรม และสัมฤทธิ์ผลทางการศึกษา 2) จัดทำและเปิดเผยข้อมูลสารสนเทศของสถานศึกษาตามหลักธรรมาภิบาลที่โปร่งใสและตรวจสอบได้ 3) ส่งเสริมสนับสนุน และพัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) เพื่อการศึกษาและการบริหารจัดการสื่อ 4) พัฒนารูปแบบการเรียนการสอน (Active Learning, Critical Thinking) จัดทำคู่มือการจัดการเรียนการสอน และการจัดทำกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นพัฒนาจิตสาธารณะเพื่อการบริหารชุมชนและสังคม และ 5) ยกระดับความสามารถด้านการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในสถานศึกษาสู่ระดับนานาชาติ

อย่างไรก็ตาม ความร่วมมือจากภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพียงอย่างเดียวอาจไม่เพียงพอต่อการยกระดับคุณภาพการศึกษา ดังนั้น ในการแก้ปัญหาด้านคุณภาพการศึกษาของไทย คือการใช้กระบวนการดำเนินการเพื่อปรับปรุงและพัฒนาการจัดการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพและเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ผู้เรียนตามความมุ่งหมายของการศึกษาที่เรียกว่า การบริหารวิชาการ เพราะจุดมุ่งหมายแรกในการจัดตั้งโรงเรียนขึ้นมาก็เพื่อจัดการเรียนการสอน ส่วนงานอื่น ๆ เป็นงานเสริมเข้ามาเพื่อสนับสนุนให้งานวิชาการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น อีกทั้งงานวิชาการเป็นตัวบ่งชี้คุณภาพและความสำเร็จของโรงเรียน ความสำเร็จของโรงเรียนมักจะพิจารณาจากคุณภาพของผลผลิต คือ ตัวนักเรียน ดังนั้น คุณภาพของผลผลิตจึงขึ้นอยู่กับประสิทธิภาพในการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียน (ภาวิดา ธาราศรีสุทธิ, 2550)

จากข้อมูลผลการดำเนินการโครงการโรงเรียนประชารัฐ ปีการศึกษา 2559 พบว่ามีโรงเรียน ประถมศึกษาเพียง 104 โรงเรียน จาก 3,093 โรงเรียนเท่านั้น ที่มีคะแนนการทดสอบทางการศึกษา ระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ตั้งแต่ร้อยละ 50 ขึ้นไป ซึ่งแสดงให้เห็นว่าจากการดำเนินการของโรงเรียน ประชารัฐในช่วงปีแรกนี้ยังประสบปัญหาในการยกระดับการจัดการศึกษาในสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน นอกจากนี้ การดำเนินงานของโครงการโรงเรียนประชารัฐยังประสบปัญหาต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นการพัฒนา หลักสูตร การจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรที่เน้นพัฒนาจิตสาธารณะเพื่อการพัฒนาชุมชนและสังคม มีสถานศึกษาบางแห่งที่ยังดำเนินการไม่บรรลุวัตถุประสงค์ เพราะยังคงใช้การเรียนการสอนตามปกติ แม้ว่าโรงเรียนส่วนใหญ่จะได้รับการสนับสนุนและพัฒนาระบบ ICT ครบทุกแห่ง แต่ยังไม่สามารถบริหารจัดการ สื่อเพื่อจัดการเรียนการสอนและยกระดับผลสัมฤทธิ์ได้ สำหรับบางโรงเรียนที่ยังไม่มี School Partner ก็ทำได้เพียงดำเนินการตามวัตถุประสงค์ของโครงการได้เพียงบางข้อเท่านั้น รวมถึงชุดอุปกรณ์ และสื่อมัลติมีเดียเพื่อการเรียนรู้ในห้องเรียน ทั้งอุปกรณ์ฮาร์ดแวร์ที่ไม่สมบูรณ์เท่าที่ควร ระบบภาพ เสียงของคอมพิวเตอร์กับโทรทัศน์ไม่เป็นระบบเดียวกัน การติดตั้งสื่อ อุปกรณ์ดำเนินการล่าช้าและ ไม่มีผู้ที่เข้ามารับผิดชอบในการซ่อมแซม ทำให้ผู้เรียนขาดโอกาสในการเรียนรู้ อีกทั้งจำนวนศึกษานิเทศก์ มีน้อยทำให้ไม่เพียงพอต่อการดำเนินการติดตามการดำเนินงานของโครงการ (กลุ่มตรวจราชการและ ติดตามประเมินผล สำนักงานศึกษาธิการภาค 1, 2560)

ดังนั้น หากจะให้โรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐประสบความสำเร็จ ในการยกระดับการจัดการศึกษาและพัฒนาผู้นำ จำเป็นจะต้องอาศัยการบริหารวิชาการที่เข้มแข็งและ สอดคล้องกับเป้าหมายโครงการโรงเรียนประชารัฐในด้านผู้เรียนที่ต้องการยกระดับคุณภาพการศึกษา โดยการนำแนวทางการบริหารวิชาการจากโรงเรียนประชารัฐที่ประสบความสำเร็จในการยกระดับ ผลสัมฤทธิ์ของคะแนนการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และพัฒนาด้าน คุณภาพผู้เรียนมาใช้เป็นแนวทางในการบริหารวิชาการโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐ ที่ยังประสบปัญหา จากความเป็นมาและความสำคัญดังกล่าวจึงเป็นที่มาของการวิจัย เรื่อง แนวทาง การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความต้องการจำเป็นของสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการ ของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน
2. เพื่อนำเสนอแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลัง ประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

การทบทวนวรรณกรรม/กรอบแนวคิดการวิจัย

จากการทบทวนเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการและแนวคิดสถานพลังประชารัฐ ผู้วิจัยได้สังเคราะห์เป็นกรอบแนวคิดการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนดังนี้

1. การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษา

จากการสังเคราะห์ข้อมูลจากนักวิชาการด้านการบริหารการศึกษาของผู้วิจัย ทำให้ได้ขอบข่ายการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาที่สำคัญดังนี้ 1.1 การพัฒนาหลักสูตร 1.2 การจัดการเรียนการสอน 1.3 การวัดและประเมินผล 1.4 การนิเทศการศึกษา 1.5 การพัฒนาและใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา 1.6 การประสานความร่วมมือในการพัฒนาวิชาการกับสถานศึกษาและองค์กรอื่น

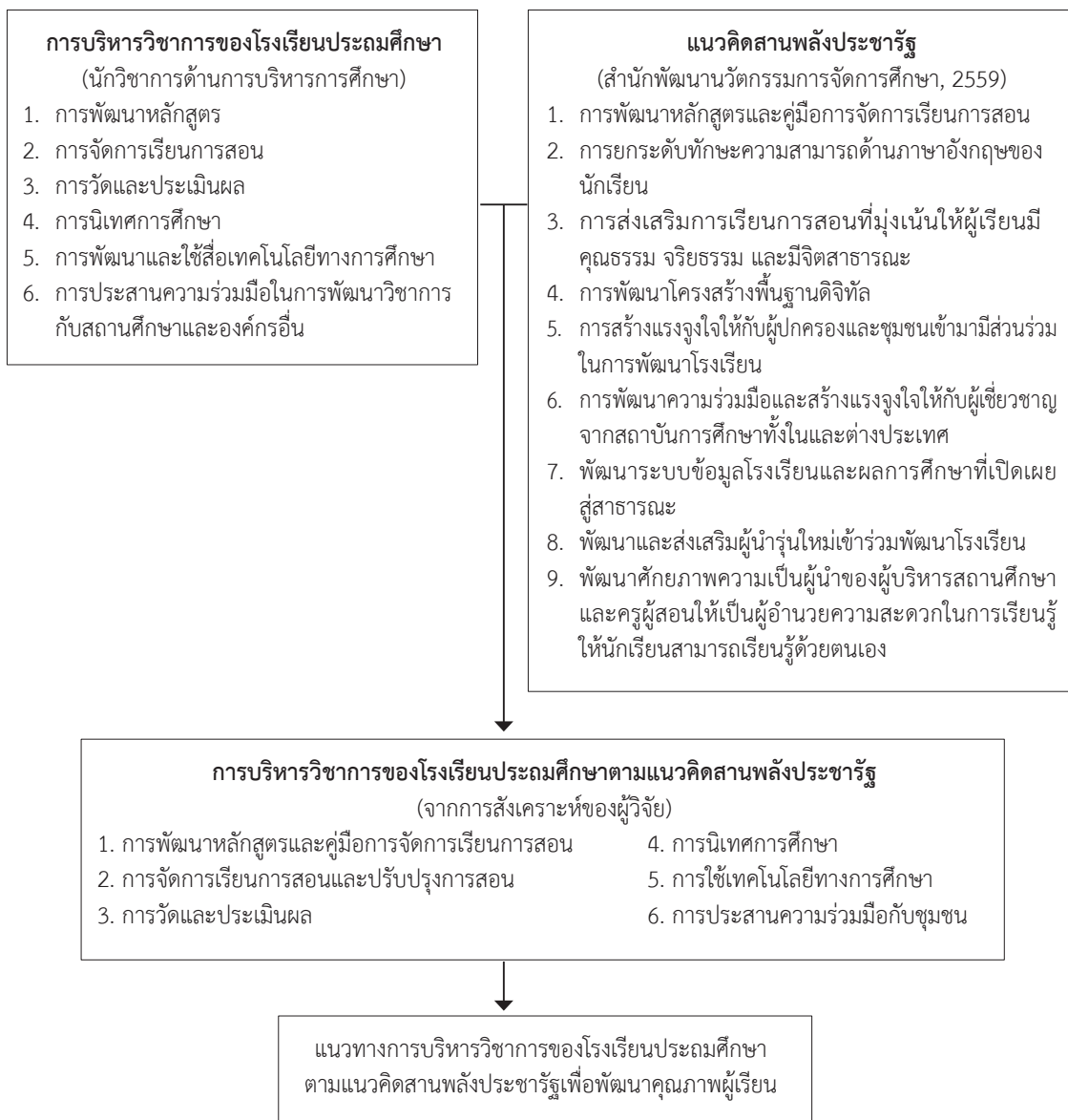
2. แนวคิดสถานพลังประชารัฐ (สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา, 2559)

ผู้วิจัยศึกษายุทธศาสตร์ของโครงการโรงเรียนประชารัฐที่มีทั้งหมด 10 ข้อ แล้วเลือกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับการบริหารวิชาการไว้ 9 ข้อ ประกอบด้วย 2.1 พัฒนาระบบข้อมูลโรงเรียนและผลการศึกษาที่เปิดเผยมุ่งสู่สาธารณะ (Transparency & Monitoring & Evaluation) 2.2 พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลเพื่อให้โรงเรียนทั่วประเทศ ได้เข้าถึงแหล่งสาระ ความรู้และมาตรฐานการศึกษาจากทั่วโลก (Digital Infrastructure & High Standard Education Accessibility) 2.3 พัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักเรียนค้นคว้าด้วยตนเอง และมีการคิดวิเคราะห์ (Curriculum, Teaching Technique & Manual) 2.4 ส่งเสริมการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีคุณธรรม จริยธรรมและมีจิตสาธารณะ (Health, Heart & Ethics) 2.5 พัฒนาศักยภาพความเป็นผู้นำของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนให้เป็นผู้อำนวยความสะดวกในการเรียนรู้ให้นักเรียนสามารถเรียนรู้ด้วยตนเอง (High Quality Principles & Teachers Leadership) 2.6 สร้างแรงจูงใจให้กับผู้ปกครองและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาโรงเรียน (Market Mechanism Engagement Parent & Community/Funds) 2.7 พัฒนาความร่วมมือและสร้างแรงจูงใจให้กับผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาทั้งในและต่างประเทศ (Local & International Teachers & University Partnership & Incentive) 2.8 ยกระดับทักษะความสามารถด้านภาษาอังกฤษของนักเรียน (English Language Capacity) 2.9 พัฒนาและส่งเสริมผู้นำรุ่นใหม่เข้าร่วมพัฒนาโรงเรียน (Young Leadership Development)

3. การบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐ

ผู้วิจัยได้สังเคราะห์ข้อมูลจากการศึกษาเอกสารเกี่ยวกับขอบข่ายงานวิชาการและแนวคิดสถานพลังประชารัฐ ทำให้ได้แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐ

ดังนี้ 3.1 การพัฒนาหลักสูตร และคู่มือการจัดการเรียนการสอน 3.2 การจัดการเรียนการสอน และปรับปรุงการสอน 3.3 การวัดและประเมินผล 3.4 การนิเทศการศึกษา 3.5 การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา 3.6 การประสานความร่วมมือกับชุมชน

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

**ขั้นตอนที่ 1 ศึกษาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียน
ประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน**

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาแบบผสมผสาน (Mixed Methods Research) โดยใช้การวิจัยเชิงปริมาณในการหาสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน และใช้การวิจัยเชิงคุณภาพในการหาแนวทางการบริหารวิชาการตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน มีขั้นตอนดังรายละเอียดต่อไปนี้

ประชากร

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้คือ โรงเรียนประถมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนประชารัฐ ปีการศึกษา 2559 สังกัดคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล จำนวน 110 โรงเรียน

ผู้ให้ข้อมูล

โรงเรียนประถมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสานพลังประชารัฐด้านการศึกษานี้ ซึ่งผู้วิจัยเลือกประชากรทั้งหมดมาใช้ในการวิจัย โดยเจาะจงผู้ให้ข้อมูล 1 คนในแต่ละโรงเรียน คือ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการ จำนวน 110 คน โดยกำหนดที่ตั้งของโรงเรียนประถมศึกษาที่เข้าร่วมโครงการสานพลังประชารัฐด้านการศึกษานี้ ตามประกาศสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีพุทธศักราช 2559 ที่อยู่ในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล (สำนักผังเมือง, 2556) ได้แก่ กรุงเทพมหานคร นนทบุรี ปทุมธานี สมุทรปราการ สมุทรสาคร นครปฐม รวมทั้งสิ้น 110 โรงเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบ่งเป็นตอนที่ 1 แบบตรวจสอบรายการ (Check List) เป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนแบบตอบสนองคู่ (Duel-response format) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับของลิเคิร์ต (Likert)

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยศึกษาทฤษฎี งานวิจัย และแนวคิดต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับตัวแปรของงานวิจัยในครั้งนี้ แล้วจึงนิยามเชิงทฤษฎีและนิยามเชิงปฏิบัติการของตัวแปรให้มีความชัดเจน กำหนดประเภทของเครื่องมือที่ใช้วัดตัวแปรที่ศึกษา สร้างเครื่องมือซึ่งได้แก่แบบสอบถาม แล้วตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 5 คน เกณฑ์ที่ใช้ในการวัดค่าดัชนีคือ IOC (Item-Objective Congruence) ซึ่งพิจารณาเลือกข้อคำถามที่ค่า IOC มากกว่าหรือเท่ากับ 0.5 จากนั้นนำแบบสอบถาม

ที่ปรับปรุงแล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการส่งแบบสอบถามพร้อมแนบหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัย โดยจัดส่งแบบสอบถามทางไปรษณีย์ รวบรวมแบบสอบถามที่ได้รับกลับคืนทางไปรษณีย์พร้อมติดตามแบบสอบถามที่ยังไม่ได้คืนอีกครั้งด้วยตัวเอง แล้วนำแบบสอบถามที่ได้รับมาตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามเพื่อนำไปวิเคราะห์และแปลผลข้อมูลต่อไป ซึ่งแบบสอบถามที่ได้รับคืนมาจำนวน 77 ฉบับ โดยคิดเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 77 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 70

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD) และหาค่าดัชนีความต้องการจำเป็น ($PNI_{modified}$) แล้วนำเสนอในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ขั้นตอนที่ 2 ศึกษาแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ประชากร

ประชากรในการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนประชารัฐ ปีการศึกษา 2559

ผู้ให้ข้อมูล

ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียนที่เข้าร่วมโครงการโรงเรียนประชารัฐ ปีการศึกษา 2559 โดยการเลือกผู้ให้ข้อมูลแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 3 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลคือ แบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้างเรื่องแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสร้างแบบสัมภาษณ์และแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้

การสร้างเครื่องมือและหาคุณภาพของเครื่องมือ

สร้างแบบสัมภาษณ์แบบมีโครงสร้าง (Structured Interviews) โดยผู้ให้ข้อมูลคือผู้ทรงคุณวุฒิด้านการบริหารโรงเรียน จำนวน 3 คน โดยนำข้อมูลจากผลการจัดลำดับความต้องการจำเป็น

(PNI_{Modified}) สูงสุดในแต่ละด้านมาเป็นแนวทางในการสร้างข้อคำถามในแบบสัมภาษณ์แล้วเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมและพิจารณาความเห็นชอบในการจัดพิมพ์แบบสัมภาษณ์ฉบับสมบูรณ์ จากนั้นสร้างแบบประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพ้องวิชาชีพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยมีผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือคือ ผู้ทรงคุณวุฒิที่เกี่ยวข้องกับโครงการโรงเรียนพระราชวัง จำนวน 4 คน ได้แก่ ผู้บริหารโรงเรียน จำนวน 2 คน ครู จำนวน 1 คน และผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารการศึกษา จำนวน 1 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยเก็บข้อมูลด้วยตนเอง โดยใช้แบบสัมภาษณ์แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพ้องวิชาชีพเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน โดยมีผู้ให้ข้อมูลคือ ผู้อำนวยการโรงเรียนหรือรักษาการในตำแหน่งผู้อำนวยการโรงเรียน จำนวน 3 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และนำเสนอผลในรูปแบบตารางประกอบความเรียง

ผลการวิจัย

1. สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพ้องวิชาชีพในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ผู้ตอบแบบสอบถามจำนวนทั้งหมด 77 ฉบับ จำแนกตามขอบข่ายการบริหารวิชาการ 6 ด้าน ประกอบด้วย การพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอน การจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงการสอน การวัดและประเมินผล การนิเทศการศึกษา การใช้เทคโนโลยีการศึกษา และการประสานความร่วมมือกับชุมชน

ตารางที่ 1 สภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการ
ของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ข้อ	การบริหารวิชาการของ โรงเรียนประถมศึกษาตาม แนวคิดสานพลังประชารัฐ ในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน	สภาพปัจจุบัน			สภาพที่พึง ประสงค์			PNI ^{modified}	ลำดับความต้องการจำเป็น
		($\bar{X}$)	SD	ระดับ	($\bar{X}$)	SD	ระดับ		
1	การพัฒนาหลักสูตรและคู่มือ การจัดการเรียนการสอน	3.931	0.812	มาก	4.670	0.564	มากที่สุด	0.188	1
2	การจัดการเรียนการสอนและ ปรับปรุงการสอน	4.014	0.828	มาก	4.714	0.548	มากที่สุด	0.174	3
3	การวัดและประเมินผล	3.825	0.807	มาก	4.534	0.639	มากที่สุด	0.185	2
4	การนิเทศการศึกษา	4.065	0.752	มาก	4.610	0.594	มากที่สุด	0.134	6
5	การใช้เทคโนโลยีทางการศึกษา	4.095	0.737	มาก	4.721	0.509	มากที่สุด	0.153	5
6	การประสานความร่วมมือกับชุมชน	3.987	0.954	มาก	4.610	0.607	มากที่สุด	0.156	4
รวม		3.986	0.823	มาก	4.670	0.582	มากที่สุด	0.166	

โดยสามารถเรียงลำดับความต้องการจำเป็นได้ดังนี้ ค่าดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหาร
วิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดย
ภาพรวมคือ 0.166 (PNI_{Modified} = 0.166) ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุด
คือ การพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอน (PNI_{Modified} = 0.188) รองลงมาคือ
การวัดและประเมินผล (PNI_{Modified} = 0.185) การจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงการสอน
(PNI_{Modified} = 0.174) การประสานความร่วมมือกับชุมชน (PNI_{Modified} = 0.156) การใช้เทคโนโลยี
ทางการศึกษา (PNI_{Modified} = 0.153) และขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นต่ำสุด
คือ การนิเทศการศึกษา (PNI_{Modified} = 0.134)

2. แนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

ประกอบด้วย 6 แนวทาง และ 34 วิธีดำเนินการ ดังนี้

1. การประสานความร่วมมือกับชุมชน มี 7 วิธีดำเนินการ ดังนี้

1.1 ผู้บริหาร ครูฝ่ายวิชาการ ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชนและตัวแทนจากภาคเอกชน ร่วมกันประชุมเพื่อวางแผนระบุปัญหาและแนวทางในการแก้ไขปัญหาของโรงเรียน

1.2 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อทำแผนพัฒนาโรงเรียนในระยะสั้นและระยะยาว

1.3 ผู้บริหารเสนอความต้องการหรือปัญหาที่เกิดขึ้นจริงของโรงเรียนให้ชุมชนหรือตัวแทนจากภาคเอกชน

1.4 ผู้บริหารมอบหมายให้ครูที่เกี่ยวข้องกับการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้ภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเข้ามาสนับสนุนกองทุนโรงเรียนประชารัฐ

1.5 ผู้บริหารใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารงานโรงเรียน

1.6 ผู้บริหารนำนโยบายด้านพัฒนาความร่วมมือให้กับผู้เชี่ยวชาญจากสถาบันการศึกษาต่างประเทศจากต้นสังกัดมาสร้างเป็นแผนปฏิบัติการให้ผู้บริหารนำไปประยุกต์ใช้ในโรงเรียน

1.7 ผู้บริหารร่วมมือกับสถาบันการศึกษาที่มีเครือข่ายด้านวิชาการกับสถาบันต่างประเทศ มาให้ความรู้หรือแนะแนวทางในการจัดการศึกษาให้โรงเรียน

2. การพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอน มี 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

2.1 สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร่วมกับผู้บริหารและตัวแทนจากภาคเอกชน ร่วมกันร่างคู่มือการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประชารัฐ

2.2 ผู้บริหารประชุมร่วมกับคณะครูเพื่อสังเคราะห์คู่มือการจัดการเรียนการสอน

2.3 ผู้บริหาร ครู ชุมชน และส่วนราชการประชุมเพื่อกำหนดเป้าหมายและวัตถุประสงค์ในการจัดทำหลักสูตร

2.4 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำหลักสูตร ประกอบด้วย ผู้บริหาร ครูวิชาการ และครูภาษาอังกฤษ เพื่อจัดทำหลักสูตรตามตัวชี้วัดของโรงเรียนประชารัฐ และเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของหลักสูตรภาษาอังกฤษ

2.5 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตรจากโครงการโรงเรียนประชารัฐ เพื่อดำเนินการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตรทั้งในระยะสั้นและระยะยาว

2.6 คณะกรรมการนิเทศ ติดตาม และประเมินผลหลักสูตรจากโครงการโรงเรียนประชารัฐ สรุปผลการประเมินหลักสูตรสำหรับใช้เป็นสารสนเทศในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร

3. การจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงการสอน มี 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

3.1 ผู้บริหารชี้แจงในที่ประชุมเกี่ยวกับความสำคัญของการจัดทำแผนการเรียนรู้ให้ผู้เรียนเป็นศูนย์กลางและเรียนรู้จากการปฏิบัติ

3.2 ผู้บริหารและครูวิชาการร่วมกันคัดเลือกแผนการสอนดีเด่นในด้านการเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Child-Centered & Action Learning)

3.3 ผู้บริหารส่งเสริมให้ครูใช้กระบวนการสะเต็มศึกษา

3.4 ผู้บริหารและชุมชนประสานความร่วมมือในการอำนวยความสะดวกให้ครูใช้แหล่งเรียนรู้นอกห้องเรียน

3.5 ผู้บริหารเชิญวิทยากรหรือผู้เชี่ยวชาญมาให้ความรู้เรื่องจัดการเรียนการสอนแบบ Action Learning สะเต็มศึกษา และการสื่อสารทักษะภาษาอังกฤษแก่ครู

3.6 ผู้บริหารและครูร่วมสร้างชุมชนแห่งการเรียนรู้ทางวิชาชีพ PLC ทั้งภายในและภายนอกโรงเรียน

4. การวัดและประเมินผล มี 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

4.1 ผู้บริหารและครูร่วมกันบูรณาการตัวชี้วัดโรงเรียนพระราชวังเข้ากับตัวชี้วัดตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปี 2551

4.2 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลคุณภาพผู้เรียนตามตัวชี้วัดของโรงเรียนพระราชวัง

4.3 คณะทำงานพัฒนาเครื่องมือในการวัดและประเมินผลสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวัดและประเมินผล

4.4 ผู้บริหารประชาสัมพันธ์ให้ผู้ปกครองและตัวแทนชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล

4.5 ผู้บริหารเป็นผู้อำนวยความสะดวกในการดำเนินการวัดและประเมินผลการจัดการเรียนการสอน

4.6 ผู้บริหาร ครู ศึกษานิเทศก์ และองค์กรภายนอกที่มีความเชี่ยวชาญร่วมกันนำผลการวัดและประเมินผลมาสรุปเป็นสารสนเทศ

5. การใช้เทคโนโลยีการศึกษา มี 3 วิธีดำเนินการ ดังนี้

5.1 ผู้บริหารและตัวแทนจากภาคเอกชน ประชุม สัมภาษณ์สภาพปัจจุบันของโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลของโรงเรียน และวางแผนการติดตั้งโครงสร้างพื้นฐานดิจิทัลที่เหมาะสมกับโรงเรียน

5.2 ผู้บริหารส่งเสริมและสร้างแรงจูงใจให้ครูใช้สื่อและเทคโนโลยีจากโครงการสานพลังประชารัฐและสร้างนวัตกรรม

5.3 ผู้บริหารแต่งตั้งครูที่รับผิดชอบประสานงานร่วมกับตัวแทนจากภาคเอกชน ในการแก้ไขปรับปรุงประสิทธิภาพของสื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา

6. การนิเทศการศึกษา มี 6 วิธีดำเนินการ ดังนี้

6.1 ผู้บริหาร ศึกษา นิเทศก์ และตัวแทนจากภาคเอกชน ประชุมร่วมกันวางแผนและกำหนดปฏิทินการนิเทศการจัดการเรียนการสอนตามตัวชี้วัดโรงเรียนพระราชวังของครู

6.2 ผู้บริหารและครูฝ่ายวิชาการติดตามผลการดำเนินงานของโรงเรียนพระราชวังในด้านวิชาการทุก 3 เดือน

6.3 ผู้บริหาร ครู ศึกษา นิเทศก์ และตัวแทนจากภาคเอกชน เข้ามาร่วมกันนิเทศและประเมินการจัดการศึกษาของโรงเรียนตามตัวชี้วัดโรงเรียนพระราชวังอย่างน้อยปีละ 1 ครั้ง

6.4 ผู้บริหารควรแจ้งผลการดำเนินงานด้านวิชาการของโรงเรียนให้ครู ผู้ปกครอง ศึกษา นิเทศก์ และตัวแทนจากภาคเอกชนอย่างต่อเนื่อง

6.5 ผู้บริหารแต่งตั้งคณะทำงานเพื่อสรุปผลการดำเนินการของโรงเรียนตามตัวชี้วัดโรงเรียนพระราชวัง

6.6 ผู้บริหาร ครู ศึกษา นิเทศก์ และตัวแทนจากภาคเอกชน ประชุมเพื่อระบุนโยบายความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนเพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไข

อภิปรายผล

1. สภาพปัจจุบันในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

จากสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์ และลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยภาพรวมพบว่า ทั้งสภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของด้านการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด แต่ลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนด้านการวัดและประเมินผลมีค่าความต้องการจำเป็นสูงรองเป็นอันดับสอง ซึ่งแสดงให้เห็นว่า การวัดและประเมินผลเป็นขอบข่ายของงานบริหารวิชาการที่โรงเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุดทั้งในการปฏิบัติจริงและความคาดหวัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเปิดโอกาสให้ผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการวัดและประเมินผล อาจจะเป็นผลมาจากผู้บริหารและครูยังไม่ตระหนักในเรื่องการวัดและประเมินผล ดังจะเห็นได้จากการสัมภาษณ์เรื่อง การประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้ระดับการศึกษาขั้นพื้นฐานตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีข้อเสนอเชิงนโยบายด้านการวัดและประเมินผลว่า ต้องเร่งพัฒนาให้ครูมีความรู้ความสามารถด้านการวัดประเมินผล

การเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียน แม้ว่าครูจะได้รับการฝึกอบรมด้านการจัดการเรียนการสอนหลายครั้ง แต่ครูส่วนใหญ่ก็ยังใช้วิธีการวัดประเมินแบบเดิม ความก้าวหน้าในการปฏิรูปการเรียนรู้ด้านการวัดประเมินผลผู้เรียนอยู่ในระดับน้อย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2547) ดังนั้น หากผู้บริหารให้ความสำคัญกับการวัดและประเมินผลทั้งในการปฏิบัติจริงและความคาดหวัง อาจจะทำให้สามารถนำผลจากการวัดและประเมินผลไปใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. ลำดับความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

จากคำดัชนีความต้องการจำเป็นในการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนโดยภาพรวมพบว่า ขอบข่ายการบริหารวิชาการที่มีลำดับความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ การพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอน โดยร้อยละของการพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอนที่มีความต้องการจำเป็นสูงสุดคือ โรงเรียนเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของหลักสูตรภาษาอังกฤษจากโครงการโรงเรียนประชารัฐลงในรายวิชา ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าสาเหตุที่ผู้บริหารต้องการให้มีการเพิ่มเติมเนื้อหาสาระของหลักสูตรภาษาอังกฤษจากโครงการโรงเรียนประชารัฐลงในรายวิชาอาจสืบเนื่องมาจากประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่องการบริหารจัดการเวลาเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน (2560) ที่ให้มีการบริหารจัดการเวลาเรียนภาษาอังกฤษชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-3 ตามบริบทของสถานศึกษา และศักยภาพของผู้เรียน โดยให้มีเวลาเรียนรวมทั้งหมดจำนวน 200 ชั่วโมงต่อปี หรือ 5 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ จึงทำให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญในการพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มเติมหลักสูตรภาษาอังกฤษที่ได้รับจากโครงการโรงเรียนประชารัฐ

3. การประเมินความเหมาะสมและความเป็นไปได้ของแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสถานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาร่วมกับผู้บริหารและตัวแทนจากภาคเอกชน ร่วมกันร่างคู่มือการจัดการเรียนการสอนของโรงเรียนประชารัฐตามบริบทของโรงเรียนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด แต่มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับรายงานของคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร (2560) ที่กล่าวว่า ในบริบทของโรงเรียนขนาดเล็ก ผู้บริหารมักไม่มีความเป็นผู้นำทางวิชาการ ไม่สนใจปรับปรุงหลักสูตรให้ทันสมัย หรือไม่ส่งเสริมการพัฒนาด้านวิชาการ รวมถึงผู้บริหารมักไม่ปรากฏตัวในโรงเรียน เพราะมักอ้างว่าจะต้องออกไปข้างนอกเพื่อวิ่งเต้นหาทรัพยากรจากภายนอกมาสนับสนุนโรงเรียนอยู่เสมอ เพื่อให้เพียงพอกับความขาดแคลนที่สถานศึกษาเผชิญ เนื่องมาจากโรงเรียนมีนักเรียนน้อย เงินสนับสนุนต่อหัวที่รัฐจัดสรรให้จึงมีน้อย ไม่เพียงพอสำหรับการบริหารจัดการ

ผู้บริหาร ครูฝ่ายวิชาการ ผู้ปกครอง ตัวแทนชุมชนและตัวแทนจากภาคเอกชน ร่วมกันประชุม เพื่อวางแผนระบุปัญหา รวมถึงวางแผนทางในการแก้ไขปัญหาของโรงเรียนมีความเหมาะสมในระดับมากที่สุด แต่มีความเป็นไปได้ในระดับปานกลาง สอดคล้องกับงานวิจัยของสุมิตร สุวรรณ และคณะ (2558) ที่กล่าวว่า การทำให้ผู้ปกครอง ประชาชน และเครือข่ายต่าง ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา ได้นั้นมีความยากพอสมควร เพราะประชาชนคนไทยโดยทั่วไปมักคิดว่าการจัดการศึกษาเป็นหน้าที่ของรัฐบาลโดยกระทรวงศึกษาธิการผ่านทางโรงเรียนและครู ในส่วนของผู้ปกครองที่อาศัยอยู่ในชนบท มักขาดความรู้ความเข้าใจในการจัดการศึกษาให้กับบุตรหลาน ไม่มีเวลาดูแลเอาใจใส่ เพราะต้องทำงาน ประกอบอาชีพเลี้ยงดูครอบครัว จึงไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาเท่าที่ควร ดังนั้นจะต้องหาวิธีการ และกระบวนการต่าง ๆ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ที่เกี่ยวข้องเหล่านี้ได้เข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษามากขึ้น ในส่วนของบริษัทธุรกิจเอกชนอาจใช้มาตรการลดหย่อนภาษีเพิ่มขึ้นในกรณีที่มีการสนับสนุนเงินให้กับโรงเรียน

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ผู้บริหารควรส่งเสริมให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียน ตัวแทนจากภาคเอกชน รวมถึงองค์กรภายนอก เข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารวิชาการ เนื่องจากความร่วมมือในการพัฒนาโรงเรียน ส่วนใหญ่มาจากตัวแทนจากภาคเอกชน ดังนั้น ผู้บริหารจึงควรสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปกครองและหน่วยงานอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนมากขึ้น ซึ่งจะเห็นได้จากสภาพปัจจุบันของการสร้างแรงจูงใจให้ผู้ปกครองและหน่วยงานอื่น ๆ เข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน รวมถึงการเปิดโอกาสให้บุคลากรในโรงเรียนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารอยู่ในระดับมาก แต่สภาพพึงประสงค์อยู่ในระดับมากที่สุด ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันและเกิดความรู้สึกเป็นเจ้าของร่วมกันในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนให้เป็นไปตามตัวชี้วัดของโรงเรียนพระราชัฐ

1.2 ครูควรนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนและปรับปรุงการเรียนการสอน โดยเฉพาะอย่างยิ่งเรื่องการพัฒนาทักษะการสื่อสารภาษาอังกฤษให้นักเรียน ซึ่งเป็นหนึ่งในตัวชี้วัดคุณภาพของผู้เรียน โดยครูสามารถนำหลักสูตรและสื่อภาษาอังกฤษมาประยุกต์ใช้ให้เหมาะสมตามศักยภาพของผู้เรียน รวมถึงครูควรเข้ารับการพัฒนาเพื่อเพิ่มพูนความรู้และปรับปรุงการสอนตามตัวชี้วัดโรงเรียนพระราชัฐอย่างสม่ำเสมอ

1.3 กระทรวงศึกษาธิการ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาควรแต่งตั้งบุคลากรที่เข้ามาประสานงานระหว่างโรงเรียนกับเอกชนอย่างจริงจัง โดยอาจเป็นผู้ประสานงานในระดับเขตพื้นที่การศึกษาที่มีความใกล้ชิดกับโรงเรียนและหน่วยงานต้นสังกัด

เพื่อเข้ามาเป็นพันธมิตรที่สำคัญในการประสานการดำเนินงานร่วมกันระหว่างโรงเรียนและตัวแทนจากภาคเอกชน

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการวิจัยเพิ่มเติมเกี่ยวกับกลยุทธ์การพัฒนาหลักสูตรและคู่มือการจัดการเรียนการสอนในโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียน เนื่องจากเป็นด้านที่มีสภาพปัจจุบันต่ำเป็นอันดับสองต่อจากด้านการวัดและประเมินผล และมีความต้องการจำเป็นสูงสุด เพื่อนำผลที่ได้ไปใช้ในการปรับปรุงและพัฒนาให้มีคุณภาพและตรงกับความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียของโรงเรียนมากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาการวัดและประเมินผลการจัดการศึกษาของโรงเรียนประชารัฐ เนื่องจากการวิจัยพบว่า สภาพปัจจุบันของการวัดและประเมินผลมีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด และมีความต้องการจำเป็นสูงเป็นลำดับที่สอง โดยเฉพาะอย่างยิ่งสภาพปัจจุบันของการประเมินผลตามตัวชี้วัดของโรงเรียนประชารัฐที่ยังขาดความต่อเนื่อง ดังนั้นจึงควรมีการพัฒนาให้เกิดกระบวนการวัดและประเมินผลที่มีประสิทธิภาพซึ่งจะช่วยให้ นำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนในโรงเรียนประชารัฐต่อไป

2.3 ควรมีการวิจัยเชิงปฏิบัติการเกี่ยวกับการนำแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประชารัฐไปใช้ปฏิบัติจริง เนื่องจากแนวทางการบริหารวิชาการของโรงเรียนประถมศึกษาตามแนวคิดสานพลังประชารัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้เรียนนี้ได้ระบุกระบวนการและบทบาทหน้าที่ของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องอย่างชัดเจน ซึ่งจะช่วยในการสนับสนุนงานด้านการบริหารวิชาการให้สอดคล้องกับแนวคิดสานพลังประชารัฐ อันจะนำไปสู่ประโยชน์สูงสุดคือการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นทรัพยากรมนุษย์ที่มีคุณภาพ

รายการอ้างอิง

- ภาวิตา ชราศรีสุทธิ. (2550). *การจัดและการบริหารงานวิชาการ*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ประกาศกระทรวงศึกษาธิการ เรื่อง *การบริหารจัดการเวลาเรียนของสถานศึกษาขั้นพื้นฐาน*. (2560, 11 กรกฎาคม).
- สมิตร สุวรรณ และคณะ. (2558). *รายงานโครงการสร้างเครือข่ายความร่วมมือพหุภาคีเพื่อการพัฒนาคุณภาพการศึกษาของโรงเรียนขนาดเล็กจังหวัดนครปฐม*. นครปฐม: ม.ป.พ.
- สำนักงานศึกษาธิการภาค 1. (2560). *รายงานผลการตรวจราชการของผู้ตรวจราชการกระทรวงศึกษาธิการ เขตตรวจราชการที่ 1 และเขตตรวจราชการ กทม. ประจำปีงบประมาณ 2560*. สืบค้น 31 ธันวาคม, จาก <http://www.reo1.moe.go.th/2557/images/download/2560-reo1-report-chk1.pdf>
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2547). *รายงานการประเมินการปฏิรูปการเรียนรู้ : พหุกรณีศึกษา*. กรุงเทพมหานคร: ครูสภาลาดพร้าว.
- สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร. (2560). *รายงานคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ ด้านการศึกษาเรื่อง “การสร้างกลไกประชารัฐระดับพื้นที่เพื่อขับเคลื่อนการปฏิรูปการศึกษาแบบมีส่วนร่วม”*. กระทรวงศึกษาธิการ.
- สำนักผังเมืองกรุงเทพมหานคร. (2556). *สรุปสาระสำคัญของผังเมืองรวมกรุงเทพมหานคร*. สืบค้น 20 กุมภาพันธ์ 2561, จาก <http://cpd.bangkok.go.th:90/web2/NEWCPD2556/SCPD1.pdf>
- สำนักพัฒนานวัตกรรมการจัดการศึกษา. (2559). *สานพลังประชารัฐด้านการศึกษา*. สืบค้น 2 พฤศจิกายน 2560 จาก <http://pracharathschool.go.th/index.php>

Translated Thai References (ส่วนที่แปลรายการอ้างอิงภาษาไทย)

- Announcement of Education Ministry. “*Management of school hours of basic education*”. (2017, July 11)
- Bureau of Education Innovation Development. (2016). *Public-Private partnership for Education*. Retrieved November 2, 2018, from <http://pracharathschool.go.th/index.php>
- Department of city planning. (2013). *Summary of Bangkok Metropolitan Administration*. Retrieved February 20, 2018, from <http://cpd.bangkok.go.th:90/web2/NEWCPD2556/SCPD1.pdf>

- Office of the Education Council. (2004). *Evaluation Report on Learning Reform: Multiple Case Studies*. Bangkok: Kurusapa Printing Ladphrao.
- Regional Education office No.1 (2017). *Report of the inspection results of the Inspectors of the Ministry of Education Region 1 and the Bangkok Metropolitan Administration Fiscal year 2017*. Retrieved December 31, 2017, from <http://www.reo1.moe.go.th/2557/images/download/2560-reo1-report-chk1.pdf>
- Suwaan S. and other. (2015). *Development of Multi-lateral Cooperation for Educational Quality Improvement of Small-Size Schools in Nakhon Pathom Province*. Nakhon Pathom.
- Tarasrisuti, P. (2007). *Academic management and administration*. Bangkok: Ramkhamhaeng University.
- The secretariat of the house of representatives. (2017). *Reported by the Commission on the Reform of Educational Reform. "The creation of a state-level civilian mechanism to drive participatory educational reform"*. Ministry of Education.